

1, 9, 6, 8, 7, 4, 9, 16.

दक्कार्ण (दम् + कर्ण) m. Schlange (statt der Ohren Augen habend) H. 1303. — Vgl. दक्युति.

दक्कर्मन् दम् + क°) n. ein Verfahren, vermittelt dessen irgend ein Planet, der eine Breite (विन्तिप) hat, auf die Ekliptik reducirt wird, SŪRJAS. 7, 11. 8, 14. 9, 4. 17.

दक्काण s. u. दकाण.

दक्केप (दम् + नेप) m. der Sinus der Zenith-Distanz des höchsten oder Central-Punktes der Ekliptik zu einer gegebenen Zeit SŪRJAS. 3, 6. 7. 10. 11.

दकपथ (दम् + पथ) m. der Bereich des Gesichts: श्रीपर्वतादाव्यापि भव्यानामेति दकपथम् zeigt sich, ist sichtbar RĀGA-TAR. 4, 390.

दकपात् (दम् + पात्) m. Blick: नृपतिस्तस्य दकपातिर्बलद्विः कपि-शीकृतः RĀGA-TAR. 3, 341. DHŪRTAS. 80, 16. ein Blick nach unten VARĀH. BRH. S. 77, 4.

दकप्रसादा (दम् + प्रसाद) f. ein zu einem Kollyrium gebrauchter blauer Stein und das daraus verfertigte Kollyrium (कुलत्या, कुलत्याञ्जन) RĀGĀN. im ÇKDr.

दकिप्रया (दम् + प्रि°) f. Glanz, Schönheit (Augenweide) RĀGĀN. im ÇKDr.

दकशक्ति (दम् + श°) f. die Fähigkeit der Wahrnehmung, umfasst bei den Māheçvara दर्शन, श्रवण, मनन, विज्ञान und सर्वज्ञत्व COLEBR. Misc. Ess. I, 409.

दक्युति (दम् + यु°) m. Schlange (mit den Augen hörend) HALĀS. im ÇKDr. — Vgl. दक्कार्ण.

दक्ष (von दर्श) adj. (f. ई) aussehend oder subst. Aussehen in अमू, ई, की, ता, °; vgl. दम् und दश.

दग्ध्यत् (दम् + घ°) m. die Sonne (Wächter der Augen) ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr.

दगल in पुरोडाश° Åçv. Çu. 3, 7.

दग्गति (दम् + गति) f. der Cosinus der Zenith-Distanz oder der Sinus der Höhe des höchsten oder Central-Punktes der Ekliptik zu einer gegebenen Zeit SŪRJAS. 3, 6. 7. °ञ्या dass. 7.

दग्गोचर् (दम् + गो°) m. der Bereich des Gesichts: देव्या दग्गोचर् यातो कृद्यावर्गको भवत् RĀGA-TAR. 6, 320. 1, 14. 3, 525.

दग्गोल (दम् + गोल) m. Bez. eines kleinen Kreises auf der Erdachse innerhalb der grösseren Kreise der Armillar-Sphäre WILS. — Vgl. दक्षाण्डल.

दग्गल (दम् + जल) n. Thränen (Augenwasser) H. ç. 88.

दग्ग्या (दम् + ग्या) f. der Sinus der Zenith-Distanz oder der Cosinus der Höhe SŪRJAS. 3, 38. 36. 37.

दग्भक्ति (दम् + भ°) f. Liebesblick DHŪRTAS. 66, 11.

दग्भू f. MED. 1) der Donnerkeil H. an. 2, 310. MED. bh. 5. — 2) die Sonne H. an. — 3) Schlange MED. — Vgl. दम्बू, दम्बू, दम्बू, दम्बू.

दगलम्बन (दम् + ल°) n. Parallaxe in Höhe Schol. zu SŪRJAS. 3, 1 u. s. w.

दग्विष (दम् + विष) adj. Gift in den Augen habend, mit dem Blicke schon vergiftend; von den Nāga H. 1312. — Vgl. दष्टिविष.

दग्वत् (दम् + वत्) n. Vertical-Kreis Schol. zu SŪRJAS. 3, 1 u. s. w.

दक्षाण्डल (दम् + म°) n. ein kleiner Kreis innerhalb der grossen Kreise der Armillar-Sphäre, welcher jede Planetenbahn begleitet, WILS.

दउक (?) n. a fire place, or hole made in the ground for cooking WILS.

दउ 1) adj. und adv. (दउम्) s. u. दूर्क. Bei den Mathematikern ist fest so v. a. durch den gemetnschaftlichen Divisor bis zur äussersten Grenze zurückgeführt COLEBR. Alg. 113. — 2) m. a) ein Ausdruck aus der Tonkunst:

दउ: प्रैणि ऽथ खचरो विभवश्चतुरक्रमः निशार्कः प्रतितालः कथिताः सप्त त्रयकाः ॥ दउाख्यः स्यान्नपुद्गदं ताले च हंसलीले । चतुर्दशानैर्युतः प्रङ्गरे परिकीर्तितः ॥ SAṆGĪTADĀM. im ÇKDr. — b) N. pr. α eines Sohnes des 13ten MANU HARIV. 489. — β) eines der Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBH. 7, 6938. — 3) f. श्री N. einer buddh. Göttin, die Göttin der Erde, SUVARNAPR. bei BURN. Intr. 532. — 4) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. SIDDH. K. 281, α, ult. n. Eisen ÇABDĀK. im ÇKDr.

दउकाण्डक (द° + क°) 1) m. eine best. Pflanze, = नुद्रफलक, vulg. धलघौकाडा ÇABDĀK. im ÇKDr. — 2) f. श्री wilde Dattelpalme, Phoenix sylvestris Roxb. NIGH. PR.

दउकाण्ड (द° + का°) 1) m. Bambusrohr. — 2) f. श्री eine best. Schlingpflanze, = पातालगरुडो. — 3) n. ein best. wohlriechendes Gras (दीर्घरी-क्षिक) RĀGĀN. im ÇKDr.

दउकारिन् (द° + 1. का°) adj. beharrlich M. 4, 246.

दउकुरक bei den Mathem. s. COLEBR. Alg. 330. 119.

दउत्तत्र (द° + त°) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBH. 1, 2734. 4547.

दउनुरा (द° + नुरा) f. eine Art Gras. = वल्चजा RĀGĀN. im ÇKDr.

दउगात्रिका (द° + गात्र) f. körniger Zucker ÇABDĀK. im ÇKDr.

दउग्रन्थि (द° + ग्र°) m. Bambusrohr RĀGĀN. im ÇKDr.

दउग्राहिन् (द° + ग्रा°) adj. fest anfassend wohl so v. a. ein bestimmtes Ziel mit Energie verfolgend: दउग्राही करोमीति त्रयं जपति त्रापकः । न संपूर्णो न संयुक्ता निरयं सो ऽनुगच्छति ॥ MBH. 12, 7184.

दउक्कर (दउ + क्क°) m. ein best. wohlriechendes Gras, = दीर्घरीक्षिक RĀGĀN. im ÇKDr.

दउच्युत, दउक्च्युत (द° + च्युत) m. N. pr. eines Sohnes des Agastja, Liedverfassers von RV. 9, 25. Ind. St. 3, 219. PRAVĀRĀDHJ. in Verz. d. R. H. 39, 15 (दउाच्युत). BHĀG. P. 4, 28. 32. — Vgl. दार्ढ्युत.

दउतरु (द° + त°) m. N. eines Baumes, Grisea tomentosa Roxb. (धव), RĀGĀN. im ÇKDr.

दउता (von दउ) f. Festigkeit: मोहादिभिश्च स एव वन्धः मुदउता नितः PRAB. 13, 7. Ausdauer, Beharrlichkeit KĀM. NITIS. 4, 31.

दउतृण (द° + तृ°) 1) m. (sic) eine Grasart, Saccharum Munjia (मुञ्ज) Roxb. — 2) f. श्री eine Grasart, = वल्चजा RĀGĀN. im ÇKDr.

दउत्त (von दउ) n. Festigkeit: अन्यप्रतापमासाद्य यो दउत्तं न गच्छति PAÑĀT. I, 120. Ausdauer, Beharrlichkeit: धर्म MBH. 13, 1026.

दउत्तच (द° + त°) m. eine Rohrrart, = पातालालशर RĀGĀN. im ÇKDr.

दउदंशक (द° + दं°) m. Haifisch ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr.

दउदस्य m. N. pr. eines alten Weisen, der auch den Namen Idhma-vāha führt, KĀD. in Z. d. d. m. G. 7, 583. Nach RV. ANUKR. und BHĀG. P. 4, 28, 32 ist दउच्युत der Vater des Idhma-vāha. — Vgl. दउस्य.